

Moeders

Het woord zal toch wel afgeleid zijn van 'moedig'? Want dat vind ik van moeders. De mijne zei altijd: "Heb ze maar groot." Ze bedoelde dat het een enorme klus is om kinderen op te voeden. Moeders laten ons voor het eerst het levenslicht zien. En meestal hoeven ze daar niets voor terug!

TE AMBITIEUS

In mijn praktijk krijg ik de laatste tijd een overvloed aan mama's op bezoek. Geen idee waar ze ineens vandaan komen. Met de beste bedoelingen voor hun kroost. Vragen zijn: "Wat voel je bij mijn kind?", "Welke opleiding zou het beste passen?", "Hoe draag ik het meest aan ze bij?" Ondanks haar slechte huwelijk stelde mijn eigen moeder ook alles in het werk om bij te dragen. Ze cijferde zichzelf compleet weg. Ik ben vaak geraakt door wat moeders over hebben voor hun kinderen. Een moeder wil gewoon altijd haar kind helpen. Zelf heb ik geen enkele 'nestdrang' hoor... Ik heb al genoeg aan mezelf. Mijn eigen leven in dienst van een kind stellen, is voor mij een te ambitieus plan.

MAMMIE

Mijn mams vraagt, zoals veel moeders, nooit iets voor zichzelf. Ik deed toen ik studeerde boodschappen met haar en dan mocht ik de kar vol met boodschappen gooien voor mezelf. "Niet tegen paps zeggen hoor!", zei mijn mams dan. Het is een 'moederding' om je op te offeren. Zo is het ook altijd heel warm als er tijdens een reading een oma of een moeder doorkomt. Ook die willen over het algemeen niets voor zichzelf. Ze willen hulp bieden aan het leven van hun kind vanuit de spirituele wereld. Of ze willen weten of hun sieraad gedragen wordt en hun lievelingskastje een mooie plek heeft gekregen. Toen ik pas huilend wakker werd, realiseerde ik me dat dit was om het verdriet van de dood van 'MAMMIE'. Niet om mijn eigen mams, want die leeft nog. De vrouw die 'mammie' werd genoemd, gaf mij opnieuw het leven toen ik vijf was. Ze sprong in het diepe, donkere water om mij te redden van de verdrinkingsdood. En ondanks dat ik bijna aan gene zijde bij het licht was, heeft zij ervoor gezorgd dat ik nog niet over kon gaan. Via via hoorde ik dat zij

overleden was. De mammie van mijn oude buurmeisje Peet, mijn eerste jeugdliefde. Mammie zou over een paar weken met pensioen gaan met in het vooruitzicht dat ze alle vrije tijd met haar dochter en kleinkinderen door wilde brengen. Mammie hield niet van aandacht. Ze hield van 'gewoon' doen. Ik berichtte Petra om haar te condoleren met het vreselijke verlies. De impact van haar overlijden pas realiserend toen ik een paar dagen later snikkend wakker werd.

PRACHTIGE BOODSCHAPPEN

Peet verloor op jonge leeftijd ook al haar vader. Haar mammie was echter niet ziek. Ze had die onheilsdag wat last van haar been. Maar zoals mammie was, zou ze daar later wel naar laten kijken. Lief mens, heb je nog een moeder geniet er dan van! Want zonder aankondiging was 'mammie' gaan hemelen, terwijl ze leek te slapen met haar handen rustig gevouwen onder haar gezicht. Geen lange ziektes, ongelukken en drama's voor haar... "Lieve Trijnie, jij redde mij het leven. En als ik Petra mag helpen om weer licht in haar leven te kunnen zien nu ze geen mammie meer heeft, dan zal ik dat doen of MIJN leven ervan af hangt. Ik hoop dat jij me dan vanaf gene zijde prachtige boodschappen door gaat geven voor haar! Ook al heb je me niet gevraagd haar te helpen, is dat wel het minste wat ik voor jouw kind kan doen. En tot die tijd, 'moederheldin' op de achtergrond: rust zacht..." ■

